І не повернешся повік
з пустелі у гаї.
Цей рік, твій тридцять третій рік,
припав на рік змії.

Не сатана тебе терзав,
скоряв не Азазель.
Твій голод – жовтий дух отав –
не чорний дух пустель.

Допоки ти ще людський син,
ти не підеш один,
бо ще підводить із колін
наш затонулий дзвін.

Вертатись до яких начал,
кубла якого жал?
І просиш: "Отче, укріпи!.."
І чуєш: "Відступи!.."